

værende Ordning, thi ved denne Ordning vil der ved Pristallets forventede og forudseelige, vi har vel Lov til at sige antagelige, fortsatte Nedgang kunne ventes en mærkbar Besparselse af Statens Udgifter til det, som vedrører Konjunktur- og Dyrtidstillæg. Derfor forekommer det mig, at Reguleringen efter Pristal ikke bør opgives, end sige erstattes med et uforanderligt Tillæg, som det vil blive, naar Regeringsforslaget baade indfører Forsørger- og Stedtillæg. Jeg kunde snarere tænke mig, at man satte ogsaa Stedtillægets Størrelse i Forbindelse med Pristallets Variation.

Vi anser den foreslaaede Nedskæring for at være for voldsom, saaledes som nu Forholdene ligger. Vi kan ikke følge alle de Veje, ad hvilke Regeringen har ønsket at nedsætte Udgifterne, men er rede til at forhandle om Ændringer i Lovforslaget, eventuelt til selv at stille Forslag om Besparselser, saaledes at, som jeg tidligere udtalte, Formaålet i det væsentlige kan naas, uden at Tjenestemændene føler sig brøstholdne.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg var opmærksom paa, hvad jo er rigtigt, og ogsaa tidligere erkendt af den højtærede Finansminister, at Tjenestemændenes Kaar i sin Tid blev for sent forbedret; det førte til, at de ogsaa fik Lov til at beholde Konjunkturtillægget og det i den Størrelse, hvori de fik Lov til at beholde det, udover den Tid, da det egentlig skulde have været nedsat noget. Men det er altsaa en Kendsgerning, at der blev for sent hjulpet paa Tjenestemændenes Kaar. Det er ogsaa noget, vi skal have i Erindring, naar vi nu vil til at skære stærkt ned.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg vilde, hvis man kommer til en Revision, hvilket efter en eller anden Tids Forløb vil blive Tilfældet, af selve Tjenestemandsløven — den højtærede Finansminister sagde om 3 Aar, jeg mener, vi skal se at komme til dette Revisionsarbejde før den Tid —, overveje Pristallets Anvendelighed. Jeg synes, det vilde være en ganske mærkelig Fremgangsmaade nu at ophæve selve Pristalsreguleringen og indføre et uforanderligt Tillæg for derefter ved en maaske ret nær forestaaende Revision af selve Lønningsloven at vende tilbage til den glidende Skala. Det er rigtigt, at der allerede nu tages Forsørgerhensyn, men naar vi allerede er inde paa det med den nuværende Lovgivning, hvorfor skal vi saa ikke blive ved dermed, indtil vi kommer til den endelige Revision af Lønningerne?

De Udtalelser, der er fremsat om Mini-

sterpensionerne, kan jeg tiltræde. Det Forslag, som her foreligger, forekommer os i det hele og store at være tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg var lige saa lidt som vi tilfreds med de Sætsler, der er foreslaaet for Stedtillægget. Jeg vil gerne sige med det samme, at vi deler den Anskuelse, der her blev fremsat. Vi synes ikke, der er nogen Grund til at forhøje Stedtillægget, som det er foreslaaet, for Storkøbenhavns Vedkommende og helt at slette det ude omkring i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen gjorde opmærksom paa, at der ved Pristallets Nedgang var sparet Udgifter paa mange Millioner, og det er jo rigtigt, men man kan ikke sige, at det i væsentlig Grad er sket paa Tjenestemændenes Bekostning. Det er sket, fordi Pristallet gik ned, og Pristallet bygger paa Priser for de Varer og andre Forhold, som Tjenestemændene skal ind under. Jeg tror endda, man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at Tjenestemændene i Virkeligheden er lige saa gunstigt stillede, da de kom ned paa et lavere Dyrtidstillæg som Følge af Pristallets Nedgang, som de var, da Konjunktur- og Dyrtidstillægget var højere, fordi Pristallet den Gang var højere. Jeg tror, man maa erindre den Forbindelse, der her er. Man kan derfor ikke uden videre tage sig til Indtægt, naar man vil begrunde sin Stilling overfor det her foreliggende Lovforslag, at Tjenestemændene allerede paa Grund af Pristallet har afgivet meget betydelige Beløb; thi det er ganske sikkert saaledes, at deres økonomiske Stilling ikke er blevet forandret derved.

Med Hensyn til det andet store Spørgsmaal, en Revision af Tjenestemandsløven — noget, som vi jo Gang paa Gang har slaet til Lyd for —, er man ogsaa bekendt med, efter hvilke Regler vi ønsker, at en saadan Revision skal foregaa. Vi ønsker, at Antallet af Tjenestemænd skal indskrænkes, saa vidt muligt er, ved Tjenesteledighed; der skal være en Overgangstilstand, saaledes at man ikke kaster veltjente Folk ud af deres Stillinger, men Tid efter anden, som Tjenesteledighed gør det muligt, indskrænker man Antallet af Tjenestemænd. Vi ønsker, at Tjenestemændene, paa hvilket Trin indenfor Tjenestemandssstanden de nu end staar, skal have Tilfredsstillelse ved Udførelsen af deres Gerning, de skal vide, at deres Gerning paaskønnes, og de skal vide det paa den Maade, som er den bedste, nemlig ved en god og ordentlig Løn. Jeg tror, det er en Fremgangsmaade, som baade vil tilfredsstille Tjenestemændene og ogsaa